

Jeremija upozorava Sidkiju

***Ključni redak: „Jeremija
odgovori Sidkiji: ‘Ako ti
kažem, nećeš li me
pogubiti? Ako te pak
posvjetujem, nećeš me
poslušati!’“
Jeremija 38: 15***

***Izabrani tekstovi:
Jeremija 38: 14-23***

Bog je Jeremiju izabrao za izraelskog proroka još prije njegova rođenja. (Jeremija 1: 5) Tijekom svog života svjedočio je mnogim krizama u izraelskom narodu. Četrdeset godina išao je s neumornim žarom i hrabrim samopouzdanjem upozoriti ljude na njihove

zle puteve i objaviti predstojeću katastrofu koja će ih zasigurno zadesiti ako ne budu poslušali Božje upute.

Narod Izraela je velika prorokova upozorenja uglavnom ignorirao, iako su tada bili prisiljeni podnositi mnoge nedaće koje su im se događale zbog njihovog neposluha. Sidkija, posljednji vladajući judejski kralj, želio je čuti Jeremijine smjernice. Međutim, izabrao je put suprotan Gospodinovoj volji. Pred kraj njegove vladavine dogodila se pobuna Izraelaca koja je donijela brzi odgovor Kaldejaca koji su opkolili grad Jeruzalem.

Jeremijino proricanje bilo je vrlo neprihvaćeno među Izraelcima. Optužen je za obeshrabrivanje vojnika, ali i ljudi. Čak je izdvojen kao onaj koji je zaslužio izdajničku smrt. U jednom su ga trenutku bacili u bunar i

ostavili da umre, ali kralj ga je pustio kad se u njegovo ime založio etiopski eunuh.—Jeremija 38: 4-13

"Jeremija, dakle, reče Sidkiji: 'Ovako govori ... Bog Izraelov: 'Ako izađeš pred vojskovođe kralja babilonskoga, spasit ćeš glavu i ovaj grad neće biti uništen požarom; živjet ćete ti i tvoj dom. Ako pak ne izađeš pred vojskovođe kralja babilonskoga, ovaj će grad pasti u ruke Kaldejaca i oni će ga spaliti, a ti se nećeš spasiti iz ruku njihovih.'"—vss. 17, 18

Jeremijino upozorenje Sidkiji naznačilo je da bi narod, ako bude vjerovao u Boga i dopustio mu da se brine za babilonskog kralja i njegove knezove u pravo vrijeme i na pravi način, mogao izbjeći veliku katastrofu koja bi ih inače snašla. Predajući se Kaldejcima [Babiloncima], koje je Jeremija proglasio Gospodinovom voljom, jednostavno bi imali babilonskog namjesnika koji će nadgledati kralja. Jeruzalem bi ostao netaknut, a Izraelci bi mogli nastaviti bogoslužiti u svom hramu.

Međutim, Sidkija je odlučio nastaviti beznadnu borbu protiv silne snage Babilonaca. Bio je potpuno poražen. Jeruzalem je uništen i gotovo su svi njegovi građani odvedeni u progonstvo u Babilon. Tako su se ostvarila Jeremijina proročanstva, dokazujući da ih je nadahnuo Bog.

U Jeremijinom 30. poglavlju nalazi se još jedno proročanstvo koje se odnosi na sljedeću krajnju kušnju koju Bog pušta na okupirani narod Izraela na kraju sadašnjeg Evanđeoskog doba, znanu kao "Jakovljeva nevolja". Kao posljedicu ovog teškog iskušenja, oni neće imati drugu alternativu nego se obratiti Bogu i vjerovati mu da će ih spasiti. Poslije će se naučiti pravednosti i njihov će narod biti uzvišen.

Iako se ovo izvyješće odnosi na židovski narod u Jeremijino doba, postoji pouka primjenjiva na duhovni Izrael u naše vrijeme. Nužno je tražiti Božju volju u određenoj stvari i, kad se jednom shvati, upotrebljavati vjeru i vjerovanje ostavljajući je u njegovim rukama.